

vendelse andetsteds end der. Det har ikke været Tanken at udelukke Anvendelsen andre Steder, og jeg tror, det kan være ganske fornuftigt.

Det ærede Medlem udtalte sig noget om Forholdet til Udlandet. Jeg skal ogsaa nævne lidt om det, men selvfølgelig med alt Forbehold. Foruden at omtale Forholdet til Tydskland, maa jeg maasse i Dag gjentage en Bemærkning om Forholdet til Sverig, fordi jeg har nogen Grund til at tro, at det, jeg sagde i Gaar, er blevet misforstaaet. Men naar de Herrer ville læse, hvad jeg har sagt, kan det iøvrigt, tror jeg, ikke misforstaaes. Man har sagt mig, at man har opfattet min Udtalelse saaledes, som om der var Mulighed for, at man kunde have vidst Noget om denne Sygdom før den 25de Oktober, og at man af Hensyn til Sverig ikke skulde have villet gjøre Noget; men det er en Feiltagelse. Sagen her i Landet, i hvert Fald ikke Ministeren, har havt nogen Anelse før den 25de Oktober, og det endda sent paa Dagen, om denne Sygdoms Tilværelse i Sverig, og det synes, at man heller ikke i Sverig har kjendt Noget dertil. Spørgsmaalet er altsaa, om man efter at have faaet Efterretningen den 25de Oktober har brugt for lang Tid til at undersøge og overveie Sagen og skaffe notorisk Visshed tilstede lige over for Sverig, idet man dertil har brugt fra den 25de Oktober om Eftermiddagen til den 28de om Aftenen. Det er det eneste Tidsrum, der kan være Tale om at kritisere. Jeg tror ikke, man skal kunne sige, at der i det Tidsrum er ladet Noget tilbage at ønske med Hensyn til at iværksætte, hvad der kunde iværksettes. Det ærede Medlem nævnedes Forholdet til Tydskland, og selvfølgelig er det mig meget vanskeligt at sige noget Bestemt derom, men jeg skal sige det, jeg mener at kunne og burde sige i Dieblisset. For det Første maa jeg gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det tydste Forbud lyder paa, at Indførsel til Tydskland er forbudt „indtil videre“. Altsaa, i selve Forbudets Ordlyd ligger der en Betegnelse af, at det forventes ophævet, naar de Vanskeligheder, der have foranlediget det, ikke længere ere tilstede. Hvorledes man vil anvende det, er naturligvis Noget, jeg ikke kan vide. Men for mig er der i hvert Fald ingen Grund til at antage, efter de Oplysninger, jeg er i Besiddelse af, at der skulde være tilfiet og ment Andet end det, at der foreligger et Forbud mod Indførsel indtil videre. Mere er jeg selvfølgelig ikke i Stand til at sige om dette Punkt.

Jeg tillod mig at nævne i Gaar, at man for en Del havde tilendebragt Nedslagningen paa Lossepladserne omkring Kjøbenhavn, at denne var tilendebragt paa Kjøbenhavns Grund, ogsaa for Amager, og i nordre og søndre Virk, men ikke i Amager Virk. Som jeg ogsaa har tilladt mig at nævne, har det været Forudsætningen for Nedslagningen, at Bedkommende give Samtykke dertil. Nu har for de Besætninger, der delvis ere tilbage paa Amager, og i hvilke Dyrene ere fuldkommen sunde, vedkommende Giere nægtet Samtykke til at nedslaa Svin over et Aar gamle; altsaa Grise eller mindre Svin have de givet Samtykke til at nedslaa. At de have nægtet Tilladelse til at nedslaa Svin over et Aar, er formentlig begrundet deri, at der ikke for disse er forekommet noget Sygdomstilfælde; men nogen yderligere Grund, hvorfor de vedkommende have nægtet det, kan jeg ikke sige. Jeg antager, det noget hidrører fra Tvivl, om de kunne staa sig derved. Noget Frygt har der vel været for, at Erstatningskravene skulde blive mindre fylldig godkjendte, hvis de gavede et saadant Samtykke. Og nu kunne de nægte det, hvad de hidtil ikke have kunnet. Det følger af sig selv, at medens man hidtil har maattet sige: Vi ønske Samtykke til Nedslagningen, og kunne vi ikke faae det, maa vi hjælpe os paa anden Maade ved en midlertidig Lov, saa ere vi nu ubelukkede derfra, og derfor er det mig dobbelt magtpaaliggende at faae Loven. Der vil være en Del Besætninger eller en Del Dyr i Besætningerne, og ikke saa faa visnok, som ikke kunne nedslaaes, før denne Lov er bleven færdig. Smidlertid skal jeg tillade mig at bemærke, at disse Besætninger selvfølgelig ere afspærrede, der kan ikke være Tale om Tilførsel til dem eller Afgang fra dem; de ere undergivne en meget skarp Bevogtning, idet der er ansat Gendarmer til at bevogte dem; hver Gendarm har 3 Pladser, han gaar stadig imellem dem, og Besætningerne blive talte hver Dag og Rapport afgiven hver Morgen. Afgangen til dem er forbudt for Alle og Enhver ved Opslag; der føres altsaa en meget faktisk Kontrol uden at tale om, at der altid har været ført en særlig Kontrol med Hensyn til Amager. Men jeg vil dog nævne, at paa det Punkt er man stoppet. Jeg tror, at det er en Misforstaaelse af Bedkommende; jeg vil gjøre opmærksom paa, at det, der er Tale om, at de staa over for, er en Nedslagning med Tilfagn om fuld Erstatning for de nedslagne Dyr. Det forekommer mig at være en Misforstaaelse at modsætte sig dette,